

תפ"ח 16972/02/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד אלאעסם

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
תפ"ח 16972-02-16 מדינת ישראל נ' אלאעסם

בפני כבוד הסגן נשיאה זלוצ'ובר -אב"ד
כבוד השופטת רז-לוי
כבוד השופט פרידלנדר
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה באמצעות ב"כ עו"ד לני
מונטיליו-סגל

נגד
מוחמד אלאעסם

הנאשם באמצעות ב"כ עו"ד יאיר
דרייגור ועו"ד אייל אביטל

גזר דין

השופטת יעל רז-לוי

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון לאחר שהודה בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של מגע עם סוכן חוץ, עבירה לפי סעיף 114 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

עובדות כתב האישום המתוקן:

זרם "הסלפיה ג'האדייה", הוכרז כהתאגדות בלתי מותרת ע"י שר הביטחון בתאריך 30/10/2014, בשל היותו מקדם ופועל לשם מימוש מלחמת הג'יהאד על פי האידיאולוגיה הסלפית ג'האדיסטית (להלן: "הסלפיה ג'האדייה"). כל חבר בני אדם המשתייך לזרם הסלפיה ג'האדייה, בין אם הוא מאוגד ובין אם לאו, בין אם הוא פועל ברשת האינטרנט, ובין אם הוא פועל באופן אחר, לרבות קבוצה, תא וכן כל פלג, מוסד, סניף מרכז או סיעה שלו, ובכל שם שייקרא - הוא התאחדות בלתי מותרת.

הנאשם אשר הינו אזרח ישראל, שהה בירדן החל משנת 2012 ובתקופה הרלוונטית לאירועים שיתוארו להלן, ולמד שם לימודי הלכה מוסלמית (שריעה), באוניברסיטה בעיר אירביד שבירדן.

במועד כלשהו שאינו ידוע במדויק, בירדן, יצר הנאשם מגע באמצעות האינטרנט עם שייח' עבדאללה אבן פהד אלחלוסי המכונה "אבו ג'עפר" (להלן: "שייח' עבדאללה"). המגע בין שניהם היה בנושאים שונים של דת האיסלם.

במועד כלשהו במהלך שנת 2015 הציע שייח' עבדאללה, לנאשם להצטרף לקבוצת ווטסאפ (whatsapp), הנקראת "אהל אל חדית" (להלן: "הקבוצה") ואשר לדברי שייח' עבדאללה עסקה בדיונים בנושאי דת. הנאשם נענה להצעת שייח' עבדאללה וצורף לקבוצה, על ידי אדם בשם אבו סעיד אל מדאני אל ראדסי, תושב טוניס, המוכר לנאשם כמשתייך

לסלפייה ג'האדייה (להלן: "אבו סעיד").

במהלך חודש אוקטובר - נובמבר, או בסמוך לכך הנאשם החל להתכתב עם אבו סעיד גם בהודעות פרטיות באמצעות הווטסאפ בנוסף להודעות שהתקיימו בקבוצה, זאת למשך כשבוע. במהלך ההתכתבויות אמר אבו סעיד לנאשם, כי הוא מעוניין לבוא לישראל ולהיפגש עמו על מנת שיוכל לעבוד בבתי ספר ומסגדים ולהטיף לג'יהאד נגד יהודים בישראל. הנאשם הסכים להצטרף לאבו סעיד למימוש תוכניתו.

אבו סעיד הציע לנאשם להצטרף לחוליה צבאית שתפעל נגד חיילי צה"ל. הנאשם הסכים להצעה הנ"ל וכן הסכים להצעה לגייס לחוליה אנשים נוספים.

הנאשם ואבו סעיד החליטו להקים בשם הג'יהאד הסלפי חוליה צבאית שתפעל ברצועת עזה ומטרתה לבצע פיגועים צבאיים, להילחם בצה"ל ולבצע תקיפות חמושות נגד חיילי צה"ל (להלן: "החוליה").

אבו סעיד אף שאל את הנאשם האם הוא מכיר אנשים שמקשיבים לו ושניתן לצרפם לחוליה והוא השיב בחיוב. אבו סעיד הציע לנאשם לעבור יחד עם האנשים שיצרף לחוליה לרצועת עזה, שם הם ישתתפו בשיעורי דת ויעברו אימונים צבאיים ואימונים על נשקים אשר יכינו לקראת פעילות בחוליה.

הנאשם שקל לפנות לבני דודיו - מוחמד נאסר אלאעצם ומוחמד עאבש אלאעצם, ולצרפם לחוליה, אך בסופו של דבר לא פנה אליהם.

בנוסף, הנאשם הציע לאבו סעיד שכאשר יכנס לרצועת עזה ישהה בבית סבתו ויקים שם את החוליה.

הנאשם ואבו סעיד סיכמו שכאשר אבו סעיד ייכנס לישראל הוא ישמש כשייח' במסגד השייך למשפחת הנאשם ונמצא באזור מגוריו ושם יישא דרשות ויעביר שיעורי דת בהם יטיף לג'יהאד.

כמו כן, במסגרת הסיכום ביניהם, ביקש אבו סעיד מהנאשם במהלך שיחה ביניהם בוואטסאפ ליצור קשר עם תושב רצועת עזה (להלן: "העזתי") באמצעות הפייסבוק על מנת לבדוק אם ניתן לצרפו לחוליה שתכננו הנאשם ואבו סעיד להקים. הנאשם נכנס לפרופיל של העזתי בפייסבוק והודיע לאבו סעיד שהוא אינו מתאים.

הנאשם סיכם עם אבו סעיד, כי יצא לעומרה שבסעודיה באפריל 2016 ושם ייפגש עם אבו סעיד וישוחח עמו על המשך הפעילות להקמת החוליה.

לאחר מכן הנאשם מחק את ההתכתבויות עם אבו סעיד בווטסאפ מאחר והבין שטעה ומאחר וחשש שהוא תחת מעקב של הרשויות.

הנאשם במעשיו אלו קיים ביודעין מגע עם סוכן זר, דבר שיש בו לפגוע בביטחון המדינה.

לאחר הודאת הנאשם, ולבקשת בא כוחו, הורינו על הגשת תסקיר של שירות המבחן. לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

תסקיר שירות המבחן ביחס לנאשם

בתסקיר צוין כי הנאשם בעל תפקוד תעסוקתי ולימודי תקין. עם זאת, לנאשם מיומנויות רגשיות וחברתיות לקויות. מתוך אותה בדידות רגשית, ריקנות וצורך חזק בשייכות פנה ללימודי הדת אשר היוו עבורו מסגרת ברורה של כללים והעניקו לו תחושה מדומה של שליטה וכוח. להערכת שירות המבחן, צרכיו הרגשיים והבלתי מסופקים מעמידים אותו בסיכון לריצוי הסובבים אותו וליצירה של קשרים חברתיים פוגעניים במחיר של עבירה על החוק. להערכת שירות המבחן, ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע. הנאשם הביע עמדה קורבנית, הטיל אחריות על האחר, שלל סיכון עתידי והתקשה להביע תובנות ביחס להשלכות של מעשיו.

גורמי הסיכון אשר צוינו על ידי שירות המבחן נוגעים לאישיותו הפאסיבית והבלתי מגובשת של הנאשם, אשר נוטה להשפעות שליליות עליו, וכן לעובדה שהנאשם מביע עמדות מטושטשות אידיאולוגיות, בעל תפיסה קורבנית ובעל קושי להבין את השלכות מעשיו וחומרת העבירה. על כן התרשמות שירות המבחן הינה, כי במצבי דחק הנאשם יטה להשתמש במנגנונים של הדחקה והכחשה אשר יכולים להוות גורמים להישנות העבירה.

שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ להטיל על הנאשם עונש משמעותי ומרתיע אשר יעביר מסר חד משמעי ביחס למעשיו, ויכלול גם ענישה מותנית.

טיעוני המאשימה לעונש

בטיעוני המאשימה הודגש, כי הנאשם הורשע בעבירה ביטחונית הפוגעת באופן מובהק וברור בערכים של חשיבות חיי אדם, ביטחון המדינה ואזרחיה ושמירה על סדרי המשטר והחברה. אין המדובר בעבירה שבוצעה מתוך היסח הדעת או בשוגג, אלא בעבירה שקדמה לה הכנה רעיונית והיחשפות לתכנים הג'האדיים הסלפיים. מדובר בזרם קיצוני אשר מטרתו לשנות את העולם על ידי הפיכתו למוסלמי בדרכי מלחמה ולא בדרכי שלום, לרבות מאבק אליים נגד מדינת ישראל. אשר לחלקו היחסי של הנאשם נטען, כי לנאשם ולאבו סעיד הייתה מטרה משותפת והם פעלו בשיתוף פעולה, כאשר גם הנאשם העלה רעיונות מצדו כדי לקדם ולממש את המטרה המשותפת.

צוין כי אכן לא נגרם נזק בפועל שכן הנאשם חזר בו מאחר שחשב שטעה ומתוך חשש שהוא תחת מעקב ועל כן יש לראות בכך סיבה מקלה. עם זאת הנזק אשר היה צפוי להיגרם הינו קשה וכבד, שכן מעשיו של הנאשם הופנו באופן ישיר ומידי נגד מדינת ישראל ואזרחיה, ואין להתעלם מעוצמת הסיכון שקיים בפעילות בה נטל הנאשם חלק.

על כן, המאשימה סבורה כי יש להעמיד את מתחם העונש ההולם בין 3.5 שנות מאסר ו-7 שנות מאסר בפועל.

ביחס לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען, כי לזכותו של הנאשם יש לזקוף את היותו צעיר חסר הרשעות קודמות, שהודה במעשיו ובכך חסך בזמן שיפוטי. מנגד, המאשימה סבורה כי שיקולים אלו צריכים לסגת אל מול השיקולים המחייבים החמרה בענישה, כגון הרתעת הרבים, בהיעדר תרומה משמעותית לחברה, או נסיבות חיים קשות שהשפיעו על ביצוע העבירה. במישור ההרתעה האישית נטען כי יש להחמיר בעונשו של הנאשם נוכח המלצת שירות המבחן, אשר לא בא בהמלצה טיפולית וסבר שיש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית.

לשיטת המאשימה יש להטיל על הנאשם עונש המצוי "מעל חלקו הנמוך של מתחם העונש" ולכך יש להוסיף מאסר על תנאי מרתיע.

טיעוני ההגנה לעונש

ב"כ הנאשם הדגיש, כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וכי לא היה במעשיו של הנאשם כדי לפגוע בערך של ביטחון המדינה. הנאשם החל ללמוד לימודי דת בירדן והיה נתון להשפעתו של האדם שאיתו התכתב בווטסאפ. אותו אדם הפגין ידע רב בענייני דת ועורר אצל הנאשם הערכה רבה ורצון לנהל איתו קשרי חברות. שירות המבחן מציין בתסקיר, כי מה שהוביל את הנאשם לבצע את העבירה הם מספר גורמים הקשורים לצרכי שייכות וקבלה בלתי מסופקים במסגרת המשפחתית.

עוד צוין, כי הנאשם לא יזם את הקשר עם הסוכן הזר, וכי מדובר במחשבות שבאו לידי ביטוי בדיבור כאשר לא נעשו פעולות ממשיות. הודגש, כי קבוצת הווצאפ בה מדובר אינה קשורה לארגון טרור וכי אותה התכתבות בין הנאשם לאבו סעיד נמשכה רק שבוע. לאחר אותו שבוע הנאשם מחק את ההתכתבויות מאחר והבין שטעה וחשש שהוא תחת מעקב.

על כן הפגיעה בערך של ביטחון המדינה הינה אפסית שכן לא הייתה פגיעה קונקרטיה והנאשם התחרט מיד לאחר המעשה. אין המדובר גם במקרה בו יש תכנון מקדים וכאשר אותו אבו סעיד השפיע מאוד על הנאשם.

הוטעם כי הנאשם לא מתחמק מאחריות, מודה ונותן את הדין על מעשיו.

באשר למדיניות הענישה הודגש, כי עיון בפסיקה מגלה שזהו המקרה היחיד בו מורשע אדם בעבירה זו כעבירה יחידה שלא נלוות אליה עבירות נוספות כמו קשירת קשר או מתן שירות להתאחדות בלתי מותרת, ועל כן על בית המשפט לנקוט בגישה שאינה מחמירה כלפי הנאשם.

נוכח האמור ההגנה סבורה, כי בנסיבות מיוחדות אלו יש להעמיד את מתחם העונש במקרה זה בין מאסר על תנאי למאסר בדרך של עבודות שירות, כאשר עונשו של הנאשם צריך להיקבע בתחתית המתחם, לאור הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. המדובר בנאשם אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי ששאף לרכוש השכלה גבוהה ולמד לימודי דת באוניברסיטה בירדן. הנאשם נעדר עבר פלילי והתנהגותו לאחר ביצוע העבירה הינה חיובית. כמו כן, הנאשם הודה מיד לאחר שביצע את העבירה, מסר את המידע המצוין בכתב האישום מיוזמתו כאשר עצם ההודאה מעידה על חרטה כנה ועל נטילת אחריות בהזדמנות הראשונה. בהודאתו הנאשם חסך זמן שיפוטי יקר.

עוד צוין כי חלפו כמעט שלוש שנים מביצוע העבירה, התסקיר מאוד חיובי, ועולה ממנו, כי הסיכוי להישנות העבירה נמוך כאשר ההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע. לכן ענישה מוחשית במקרה זה צריכה להיות על דרך של עבודות שירות. בנוסף, הנאשם היה עצור שלושה חודשים ושהה במעצר בית קרוב לשנה, כאשר הוא היה אמור להינשא והדבר לא יצא לפועל בגלל התיק הזה.

הנאשם בדבריו ציין כי הוא יודע שעשה טעות, הפיק את הלקח ולא ישוב על מעשים אלו. הוא הוסיף כי אף אם לא היו עוצרים אותו לא היה קורה דבר.

דין והכרעה

העבירה בה הורשע הנאשם הינה עבירה חמורה אשר פוטנציאל הפגיעה שלה בביטחונה של המדינה הינו רב. מעשיו של הנאשם חותרים תחת קיומה וריבונותה של מדינת ישראל. עצם היותו של הנאשם אזרח ישראלי מעצימה את חומרת המעשה ואת הפוטנציאל הטמון בפגיעה, כאשר זו פגיעה מבית.

אירגוני הטרור משקיעים משאבים רבים ביצירת קשר עם אזרחים ישראלים על מנת לממש את תוכניתם לפגוע במדינת ישראל ואזרחיה באמצעות מי שמתגורר וחי בתוכה. על כן, על אף שבסופו של דבר תוכניתו של הנאשם ושל אותו אבו

סעיד לא יצאה אל הפועל, עדיין פוטנציאל הנזק הינו גדול מאוד, שכן אותו מגע עם סוכן חוץ יכול היה להביא לסכנה מוחשית לביטחון מדינת ישראל. מעשיו של הנאשם מהווים חלק בלתי נפרד מן הטרור הפוקד את מדינת ישראל וחושף את אזרחי המדינה לסכנה ממשית המאיימת על חייהם. הגם שלא נגרמו בסופו של דבר ממעשיו של הנאשם נזקים ידועים ותוכניתו של הנאשם לא יצאה אל הפועל, בשל פוטנציאל הסכנה הגלום במעשי הנאשם, עבירה מעין זו מחייבת ענישה ממשית ומוחשית. שכן הנאשם במעשיו פגע בערך של ביטחונה וריבונותה של מדינת ישראל ובערך של קדושת החיים של אזרחיה וחייליה.

על חומרת עבירות מסוג זה, אף כאשר הם מבוצעות באמצעים טכנולוגיים, עמד בית המשפט העליון בע"פ 2791/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.02.2014):

"כנקודת מוצא לדיון בענייננו צריכה לשמש החומרה המפליגה של העבירות המיוחסות למערערים, עבירות שעניינן מעשים שאופיים הוא תכנון והוצאה לפועל של פיגועי טרור. יש להכיר בכך שכיום עבירות מסוג זה נעשות גם תוך שימוש באמצעים טכנולוגיים, ובראשם האינטרנט (ראו למשל: ע"פ 4682/11 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו], (9.1.2012)). לא ניתן להתייחס לעבירות אלה תוך הקלת ראש רק בשל כך שנעברו בעולם הוירטואלי לכאורה. עבירות בעולם הוירטואלי עלולות להתמש לכלל עבירות ופגיעות בנפש בעולם האמיתי. בכל אופן, אנו סבורים כי במקרה זה אין לייחס משמעות מיוחדת לערוץ שבו התקיימה התקשורת. מה לנו אם הקשר התקיים באמצעות רשת חברתית, דואר אלקטרוני או טלפון. לא מתכונת הפעולה - וירטואלית או לא - היא הקובעת, אלא אופיים של המעשים לגופם. בהקשר זה, כשמהות העבירה היא יצירת תקשורת עם גורמים עוינים, המדיום איננו מעלה ואיננו מוריד. יצירת הקשר עם אותו סוכן חוץ המשוך לארגון טרור, להטפה לג'יהאד ותכנון של הקמת חולייה צבאית אשר תפעל ברצועת עזה אשר תשים לה למטרה לפגוע בחיילי צה"ל ולבצע פגועים צבאיים פוגעת בביטחונה של מדינת ישראל, בערכים של קדושת החיים של אזרחי מדינת ישראל וחייליה וחותרת תחת ריבונותו ושלימותה של מדינת ישראל".

אשר לנסיבות ביצוע העבירה הרי מעשיו של הנאשם נבעו מחשיפה לאידיאולוגיה של הג'יהאד הסלפי אשר הינו זרם קיצוני המקדם ופועל למימוש מלחמת הג'יהאד, כאשר הנאשם היה מודע למעשיו ואף ניסה לפעול לשם הוצאה לפועל של התוכנית ולגייס אנשים לחולייה שתפגע בחיילי צה"ל. אכן אבו סעיד הוא שיזם את התוכנית בתחילה, אך הנאשם פעל בשיתוף פעולה עם אבו סעיד כאשר בהמשך הנאשם אף יזם פעולות מסוימות.

אכן, מנגד עומדת לזכות הנאשם העובדה כי אותם מעשים ותוכניות לא יצאו אל הפועל בסופו של דבר כאשר הנאשם התחרט ואף חשש שמעשיו יתגלו. עוד יש לזכור כי אותו מגע עם סוכן החוץ נמשך כשבוע בלבד.

לצורך קביעת מתחם הענישה נסקור את מדיניות הענישה כפי שנקבעה במקרים דומים. עם זאת יש לשים לב כי "אין זהות בין מתחם העונש ההולם ובין מדיניות הענישה הנוהגת. מתחם העונש ההולם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים ומדיניות הענישה היא רק אחד מאותם השיקולים" [לע"פ 6544/16 ניסנצוויג נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (21.2.2017)].

א. בע"פ 6356/16 אימאן כנגדו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.12.2016) בית המשפט העליון דחה את הערעור על עונשה של המערערת, 22 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מגע עם סוכן חוץ וניסיון ליציאה שלא כדין לפי החוק למניעת הסתננות.

מדובר במערערת אשר יצרה קשר באמצעות הפייסבוק עם אדם התומך בארגון דאע"ש וביקשה סיוע לצאת לסוריה ולחיות שם במסגרת הארגון ולפעול למענו. לצורך מימון הנסיעה פנתה לאביה אשר יצא יחד עמה לתורכיה במטרה להגיע לסוריה כאשר בשלב מסוים האב חזר אל הארץ והמערערת נתפסה בדרכה לעבור את הגבול.

ב. ע"פ 6070/09 **סעדי ג'מ'ג'ום נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (03.5.2010) - בית המשפט העליון דחה את הערעור על עונשו של המערער, 42 חודשי מאסר בפועל, לאחר שהורשע על פי הודאתו על ידי בית המשפט המחוזי בעבירה של מגע עם סוכן חוץ. המערער, אשר הינו יבואן תושב חברון, יצר קשר עם תושב עזה ושאל אותו אם הוא מעוניין בסחורה מסין. אותו תושב עזה ביקש מן המערער לרכוש עבורו ציוד מגוון ובין היתר מכשירי קשר, טלפונים, כוונות טלסקופיות לרובים ואקדחים ועוד. כמו כן סוכם כי אלו יוסלקו במכולות צעצועים, אשר תישלח למצרים ומשם לעזה. המערער איתר חלק מן המוכרים של ציוד מסוג זה ושידר את פרטיהם לתושב עזה בדואר אלקטרוני לאחר שאותו תושב עזה שלח אליו כסף. הנאשם רכש צעצועים ושילם אגרת משלוח אך הורה שלא לשלוח אותם עד קבלת הוראה, מאחר שהמתין ליתרת הכסף.

ג. ע"פ 2791/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (3.2.2014) - מדובר היה במערערים אשר עשו שימוש ברשתות החברתיות באינטרנט לצורך יצירת קשר עם ארגוני טרור. המערער 1 קישר בין גורמים השייכים לחמאס לבין גורמים אחרים, במטרה לסייע להתארגנות החמאס לבצע פיגועי טרור. המערער 2 ופעיל חמאס תקשרו באמצעות הפייסבוק. אותו פעיל ניסה לברר האם יוכל לעזור בארגונו של אירוע טרור. המערער 2 הגיע אל מסגד כדי להיפגש עמו אך הפגישה לא יצאה אל הפועל. המערערים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירות של מגע עם סוכן חוץ וניסיון לקשר לסיוע לאויב במלחמה. המדובר בשני אחים אשר אחד נכה והאחר סובל ממחלה גנטית נדירה. בית המשפט המחוזי השית על המערער 1 מאסר בפועל של 6 שנים ואילו על מערער 2 הושתו 6.5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הותיר את העונש על כנו אך ביטל את הקנס שהוטל עליהם.

ד. ע"פ 763/17 **סמהדאן נ' מדינת ישראל** (25.6.2017) - המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות של מגע עם סוכן חוץ ובעבירה של יציאה שלא כדין לפי חוק ההסתננות. הנאשם יצא שלא כדין אל עזה דרך מנהרה מסיני כדי להשתתף בלוחמה דודו, שם נפגש עם אדם בשם כאמל אשר הציע לנאשם להצטרף לקשר הנוגע לצילום של בסיסים צבאיים בדרום כדי לפגוע בביטחון המדינה. בסופו של דבר המערער וכאמל לא ביצעו את הצילומים. אותו כאמל פנה אל הנאשם כדי להצטרף לקשר ולסייע בחטיפת חייל והמערער השיב שיבחן את העניין אך בסופו של דבר החטיפה לא יצאה אל הפועל. בית המשפט העליון העמיד את עונשו על 24 חודשי מאסר בפועל (תחת 30 חודשי מאסר בפועל שהטיל בית המשפט המחוזי) בשל נסיבותיו האישיות ובשל כך שביצע את העבירה בגיל 18 ולפני מספר שנים.

ה. ת"פ (מרכז) 26752-08-15 **מדינת ישראל נ' חמיס סלאמה** [פורסם בתקדין] (15.5.2016) - בית המשפט הטיל על הנאשם 18 חודש מאסר בפועל לאחר שהורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של ניסיון ליציאה שלא כדין וניסיון למגע עם סוכן חוץ. הנאשם יצר קשר באמצעות הרשת החברתית עם אדם בשם חג'י אשר טען, כי הינו פעיל בארגון דעא"ש בסוריה והחליט לצאת מישראל לסוריה כדי לחבור לכוחות דעא"ש. הנאשם יצא מישראל לאיסטנבול ומשם בהנחיית חג'י, לאדנה. סופו של דבר נתפס על ידי שלטונות טורקיה וגורש לישראל. הוטלו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.

לאור כל המקובץ, ולאחר ששקלנו את מכלול נסיבותיו של המקרה שבפנינו, ובהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאנו כי מתחם העונש ההולם הינו בין 20 ל-36 חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך המתחם

הנאשם הינו צעיר כבן 24, רווק. לזכותו של הנאשם יש לזקוף את העובדה שהוא הודה בביצוע המעשים ובכך חסך זמן שיפוטי. הנאשם הביע אף חרטה על מעשיו וציין כי אינו מתכוון לשוב ולבצע מעשים מסוג זה.

כמו כן, הנאשם נעדר עבר פלילי טרם הגשת כתב האישום וניהל אורח חיים נורמטיבי. עם זאת, השיקול הנוגע להרתעתו האישית של הנאשם בפרט והמשתפים פעולה עם ארגוני הטרור בכלל גובר על הצורך להתחשב בנסיבותיו. בייחוד נוכח העובדה שמן התסקיר עולה כי הנאשם נוטה להשפעות שליליות, מביע עמדות מטושטשות אידיאולוגיות, בעל תפיסה קורבנית ביחס לעבירות ועל כן קיים סיכון שהנאשם יגרר שוב אחר אחרים. מכאן שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית ואף המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית ומשמעותית אשר תרתיעו. על כך נאמר בע"פ 8317/16 מדינת ישראל נ' אכרם אבו אלקיעאן (פורסם בנבו, 04.06.2017): כי **"משלא מצא שירות המבחן להמליץ על טיפול שיקומי עבור המשיב, גובר משקלם של שיקולי הגמול וההרתעה, אשר מקנים לדידנו משנה תוקף לצורך בהחמרת עונשו (השוו: ע"פ 3203/13 מדינת ישראל נ' פלוני, [פורסם בנבו] פסקה 12 (20.11.2013))"**.

עוד ציין בית המשפט העליון, כי יש לצמצם את ההתחשבות בנסיבות האישיות של מי שמעורב בעבירות ביטחוניות וליתן משקל רב יותר לצורך של הגנה על מדינת ישראל ואזרחיה: **"גם אם המשיב לא נודע כפעיל בדרג גבוה בחמאס, הרי שבמעשיו הנ"ל הוכיח את דבקו הנחושה בטרור. מעורבותו בחפירת מנהרה, היא התנהגות פושעת ומסוכנת. אכן, לבטח גם למשיב שכזה, ישנן נסיבות אישיות ומשפחתיות שראוי להתחשב בהן, ובמגבלות נוספות הנובעות מהיותו אסיר בטחוני, תושב רצועת עזה. ברם, המסוכנות הרבה, הצורך בגמול הולם ובהרתעה, מחייבים לצמצם במשקלם של השיקולים האינדיבידואליים, וליתן משקל רב יותר לצורך בהגנה על מדינת ישראל, חייליה ואזרחיה."** [ע"פ 373/16 מדינת ישראל נ' ג'יהאד אבו חאדיד [פורסם בנבו] (07.02.2017)].

לאור כל השיקולים שצוינו לעיל מצאנו, כי יש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברובד הבינוני-נמוך של מתחם הענישה.

סיכום:

אשר על כן, לאחר ששקלנו את טיעוני הצדדים ונסיבות העניין אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל של 24 חודשים בניכוי תקופת מעצרו מיום 19.1.2016 ועד 20.3.2016.

ב. מאסר מותנה של 12 חודשים למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, וזאת אם יעבור בתקופה זו על העבירה בה הורשע בתיק זה, או עבירה נגד בטחון המדינה שהיא פשע.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ג אלול תשע"ז, 14 ספטמבר 2017, בנוכחות הצדדים.

עמוד 7

שלמה פרידלנדר, שופט

יעל רז לוי, שופטת

נתן זלוצ'ובר, שופט אב"ד
סגן הנשיאה